

KOD ADI : ENGELLİ

_Asım 'ın babası çocuklarına ekmek parası kazanmak için inşaatlarda çalışan , yaz kış demeden onların geçimini sağlamaya çalışan ,eşini ve çocuklarını kimseye muhtaç etmeden hayatını idame ettirmeye çalışan , adam gibi bir adam portresine uygun örnek bir insandı.Babasının adı Kandemir idi,adı gibi eli de yüreği de demir gibi idi.Annesi de bir o kadar babası gibi kalender ,yumuşak huylu,çocukları için titreyen ,çocukları olmadan sofraya oturmayan ,onlar aç iken ben nasıl tok olurum düşüncesine sahip örnek bir anne idi.Eşine yardım etmek için patik örer ,evlere temizliğe gider ,bi nebze eşime katkım olsun derdi ,babam ne kadar da hanım ben yetmiyor muyum diye sitem etsede Asım daha küçük , annesi çamaşırları elleri ile yıkıyor ,karşı komşu melehat teyzenin eşi merdaneli almış,yanda ki komşu safiye ablanın eşi merdaneli almış , bizim merdaneli almaya durumumuz yoktu ama annesi ne kadarda içerlese de eşine belli etmemeye çalışıyormuş Asım da ben de çalışıp anneme merdaneli alabilsem keşke diye söylemiş annesine .Asım'ın 3 erkek bir kız kardeşi vardı,kardeşlerin ikisi büyük ikisi küçük idi ,büyük olanların ismi Tarık ,ve Talha ,küçük olanların ismi ise erkek kardeşi Ferit ,kız kardeşinin ismi feride idi .Ağabeyleri asım ve diğer kardeşlerinin önünde bir kalkan gibi idiler ,onları her türlü bela karşısında korurdular .Tarık ve Talha babalarına yardım etmek için öğlene kadar okula giderlerdi ,öğleden sonrada simit satmaya giderlerdi ,asım da daha yeni ilk okul 1.sınıfa başlayacaktı.

_Asım okula yeni başlamanın sevinci içerisinde , giydiği siyah önlük ve babasının yeni aldığı yazlık ayakkabı ile kardeşini alarak akrabalarına ben okula başlıyorum diye onlardan harçlık alabilirim düşüncesi ile evden çıkarlar,5 dakika sonra olacaktaki habersizdirler ,Asım kardeşi Ferit 'in elinden tutarak sokaklarda 'al satarım bal satarım ,ustam ölmüş ben satarım' diye diye ayaklarını sekerek çocuksu bir sevinç ile koşmaktadırlar ,mahallede ekmek dağıtımını yapan ekmekçi o gün ekmek dağıtımına geç kalmıştır ,ekmekleri bi an önce yetiştireyim düşüncesi ile gaz ayarını biraz çoğaltır ve sokağın çıkışında ekmekçinin arabası iki kardeşe çarpar. Asım ve Ferit arabayı fark edemezler ,ekmekçi ne kadar da fark etsede firene basana kadar iki kardeşe çarpar ,Ferit o anda hayata gözlerini kapar,Asım can çekişmektedir ,Asım'ı hastaneye kaldırır ,Asım'ın gözleri kapalı ,aile haberi alır almaz bir kara bulut kaplar tüm aileyi ve tüm mahalleyi ,bi taraftan Ferit'in cenazesi bi taraftan Asım'ın yoğunbakım daki hali ,aile perişan olmuştur ,anne cenazenin başında ,baba asım'ın yanına gidip gelir ,Anne ,baba inançlı insanlar olmasına rağmen ,bu durum onları bir enkaza çevirir .Anne Ferit'in cenazesine feryad ederken bir yandan Asım'ı bana ver Allahım diye dua etmektedir ve asım 2 ay sonra gözlerini kıpırdatır ve herkes bu durumu bayram olarak karşılarlar ,”Asım uyandı !! asım uyandı !! diye mahallenin çocukları mahalleye anons geçiyorlardı .Asım 'ın ilk sözleri kardeşim Ferit nerde ? önlüğümü üzerimden kim çıkardı ? babamın aldığı yazlık ayakkabılarım nerde ? demek oldu Beni kaldırın ayağa kardeşimle harçlık toplamaya gitcez demesi ile tüm akrabalar gözyaşına boğulur .Asım annesine 'annecim yazlık ayakkabılarımı getirimisin ? kardeşimde gelsin harçlık toplamaya gidelim der , annesi Asım'ın durumunda haberli olarak yazlık ayakkabıların getirilmesini ister .Tarık abisi gider getirir ayakkabıları ,yazlık ayakkabılar ayağına giydirilir fakat Asım yerinden canlanamamaktadır doktor acıklı bir ses tonu ile Asım 'ın kulağına yavrum sen artık tekerlekli sandalye ile okuluna gideceksin demesiyle Asım'ın ağlaması tüm hastanede yankılanmaktadır ,kardeşin artık yok dediklerinde Asım ayaklarının acısını unutup kardeşi için feryatlı birşekilde ağlamaktadır ,Ferit'in yokluğuna alışması çok zaman almıştı.

Asım ağabeyleri ile birlikte okula gidip gelmektedir ,Herkesin ona acıyarak bakması ve her şeyi yanında biri olmadan yapamaması çok ağır geliyordu Asım'a. Ailesi bir taraftan ona destek olurken bi yandan da manevi olarak teselli ediyorlar dı .Allah sana hep yardımcı olsun diye hepsi birlikte dua ederlerdi ,Allah senin acını da göstermesin diye dua ederlerdi .Asım 'ı sabahı olmayan geceler ,güneşi soğuk olan günler ,doğadaki her şeyin ona farklı olacağı, istesede istemesede tutunmaya çalışacağı uzun bir hayat bekliyordu.

_Yıllar yılları kovalamış ,zaman su akıp giderken Asım liseye başlamış .Zaman Asım'a sabretmeyi ,şükretmeyi ve kararlı olmayı öğretmiş ,lise yılları başarı ile geçmekte,maddi durumları kötü durumda iken arabası ile çarpan ekmekçi Asım'ın ailesine kucak açmış ,Tarık ve Talha'ya iş vermiş Asım'ıda manevi evlat olarak kabul etmişti.,Ekmekçi de tek başına yaşıyormuş ,eşini birkaç yıl önce kaybetmiş ,çocukları yoktu.Asımı da öz oğlu gibi sevmiş.Ortaokul zamanında ekmekçi vefat edince tüm mirasını Asım'a bırakmış ,Asım sakattı fakat artık zengindi ama dünya zenginliği onu mutlu etmiyordu .Günün birinde lise 2'de okurken mahalleye yeni taşınan bir kız Asım'ın sınıfında okumaya başlamış ,kızın adı Feriha idi .İlk görüşte aşk mı derler ,Asım'ın karanlık dünyası ,gülmeyen yüzü bi anda kıpırdamaya başlamış ,okula asık suratla gelen Asım artık bi başka gelmeye başlar olmuş okula .Saçlarını tarayıp,dişlerini fırçalayıp ,yazlık ayakkabılarını giyip ,kolonya sürüp okula gelmeye başlamış .Okulda ki herkesin dikkatini çeksede Feriha'nın dikkatini çekmemiş.Acaba Feriha beni fark eder mi diye kendi kendine söylenir dururmuş.Yıllar hep bu düşünce ile geçmiş ,Asım bir türlü Feriha'ya içini dökememiş.Her ne kadar kendini göstermeye çalışsa da Feriha görmüyormuş çünkü Feriha bir başkasını seviyormuş ,sınıfın en haylaz çocuğuna aşık olmuş o da..Asım hayata karşı ne kadar mücadele içinde olsa da her seferinde çelme takıyor Asıma, ama içinde bir umut beklemiş Feriha'yı.Asım askerlik zamanı askere gidememiş bir üzüntü daha eklenmiş ,artık bi delikanlı olan Asım tüm cesaretini toplayıp Feriha'ya aşkını ilan edecekti ,Ferihayı görünce tüm düşünceleri kafasında dağılıyor ne diyeceğini unutuyordu ,sanırım bunun adına aşk diyorlar dı.Feriha ya düşüncelerini açar açmaz Feriha tüm sertliği ile kala kala senin gibi engelliye mi kaldım demesi ile tüm dünyası yıkıldı. Derin bir nefes aldı ve ey hayat ! sen beni sakatta olsam ,yıkamayacaksın diye kendi kendine hayıflandı ama Feriha ya hiç kızmadı .Feriha evlendi hemde babasının rızası olmadan kaçarak evlendi . Çok geçmeden eşinin çirkin yüzünü görmeye başladı ve şiddet görmeye başladı .Feriha'nın bir oğlu olmuştu, kocası alkol alıp her seferinde Feriha yı dövüyordu ,artık çekilmez olmaya başlamıştı .Günün birinde aldığı alkolün etkisi ile kaza geçirmiş ve kocası ölmüş ve Feriha tek başına kalmıştı .Asım da mahalledeki yaşlı bir teyze ile ona yardım gönderiyormuş ,ailenin tüm masraflarını karşılıyormuş yeterli Feriha sıkıntı da olmasın diye ,kendini göstermekten çekiniyormuş ,çünkü kala kala senin gibi engelliye mi kalacağım diyordu Feriha ,o yüzden karşısına çıkıp yardım teklifi edememiş .Aradan uzun bir zaman geçmiş .Feriha ,teyzeden ısrarla bana yardım eden kişi kim diye söylemesini istemiş .o da ismini bende bilmiyorum demiş ,ama öğrenmeye çalışırım demiş ,Asım'da ismini söyleyemem ama başka bir şey yazıp gönderebilirim demiş ,ve gönderdiği yardım zarfını açan Feriha oturduğu yere yıkılıp kalmıştır ve söylediklerine bin pişman olur ve kendisinin affetmesini ve Asım evlenme teklifi yaparsa Asım'la evleneceğini tüm samimiyetiyle kabul edeceğini söyler ,

Zarfın içinde sadece “ **kod adı : (ENGELLİ)** “ yazıyormuş